

+

12

(3)

Centuria I. de la Regularidad de la
3. Ord. Jeras. ab an. 1213. ad 1313.

Multis modis cepit esse aliqua Religio, et approbata. N.
Bardony de Antiquit. 3. O. fol. 8.

Tertianij, sive Religioj Tertij Ordinis, alij Ordo Penitentium capitum.
1221. Complures non solum in Clausuris dependet Canonice, qui et Tertij
S. Trinitatis Regule adhaerent; sed etiam laicos viros et feminas, qui domi
sue iuxta eandem Regule praescriptum vivunt. Ita Jo. Doujatius in App. ad
sua caudatissima Pignone Junij. Cap. 9. Item refert Thomas Gubred t. 2. Hist.
Univ. lib. 13. cap. 2. §. 1. sub lit. 1.

Honorius III. Gregorius IX. Alexander IV. et alij Pontifi
ces fratres 3. O. eximunt, et eximere volunt ab omni
bus oneribus, et jurisdictione seculari. Numquid non Re
gularibus ista concederent Pontifices, et concessa Prin
ces permitterent? Neutiquam tantum subditum non
3. O. gravamen ferrent, etenim secularibus 3. O. pen
omnes adhibebantur prope lippis et conturbis notum
est. Et Fredericus imperator ita asserbat sup.

Propose Religioforum conventus Tholosani confirmat
Regulam Nicolai IV. an. 1289. a quo tempore Re
gularitatem 3. O. adhibuit Sylvester Manubus in Mari
Occano omni Religio. Sed Nicolai tempore jam exis
te invenit Collectorem privilegiorum. Bond. Chronol. c. 8.
n. 28. ubi alia plura sicut digna invenire est. Clarus
autem Regularitatem 3. O. Nicolai IV. tempore definit
Leo X. Bulla: Regularem vitam professis. P. 1. Pecc.
sub

+

72

(3)

Centuria I. de la Regularidad de la
3. Ord. Jeras. ab an. 1213. ad 1313.

Multis modis cepit esse aliqua Religio, et approbata. N.
Bodonny de Antiquit. 3. O. fol. 8.

Tertianij, sive Religioj Tertij Ordini, alij Ordo Penitentium capit an.
1221. Compluribus non solum in Clausuris dependenti Canonici, qui et Tertij
J. Fratru Regule adhaerent; sed etiam laicos viros et feminas, qui domi
nae jura episcopi Regule praesensunt vivunt. Ita Jo. Doujatius in App. ad
lras, caudatissimas Pignones Junij. Cap. 9. Item refert Thomas Gubred t. 2. Hist.
Univ. lib. 13. cap. 2. §. 1. sub lit. 1.

Honorarius III. Gregorius IX. Alexander IV. et alij Pontifi-
ces fratres 3. O. eximunt, et eximere videtur ab omni-
bus oneribus, et jurisdictione seculari. Numquid non Re-
gularibus ista concederent Pontifices, et concessa Prin-
ces permitterent? Neutiquam tantum subditum non
3. O. gravamen ferrent, etenim secularibus 3. O. pen-
omnes adhibebantur, prope lippis et conturbis notum
est. Et Fredericus imperator ita asserbat sup.

Propose Religioforum conventus Tholosani confirmat
Regulam Nicolai IV. an. 1289. a quo tempore Re-
gularitatem 3. O. adstruit Sylvester Manubus in Mar-
oceanis omni Religio. Sed Nicolai tempore jam exis-
te inquit Collector privilegiorum. Bond. Chronol. c. 8.
n. 28. ubi alia plura sicut digna invenire est. Clarus
autem Regularitatem 3. O. Nicolai IV. tempore definit
Leo X. Bulla: Regularem vitam professis. P. 1. Pez.
sub

In annulo P'cat. 29. Maij an. 1514. In Pontificat. 2
videri et considerari etiam potest Paulus III. Bulla: 29
Innocentij Obero. Romae ap. S. Pet. 4. Julij. an. 1549. In Pont. 13.
Item Advocati h'palenses in lite precedentij nostrae ad-
versus P. Ministor ita intellexerunt Nicolai IV. Bullam
et Regulam de monachis collectam. Opus. imp. Roberto Bruin
3. O.

Centuria II. de la Regularidad de la
3. O. Seaf. ab an. 1313. ad an. 1413.

S. Coleta Monialis 3. O. Casbeje, nata an. 1380. et Mo-
nialis 3. O. adscripta debito tempore: postmodum anno
1406. Benedictum XIII. Petrum de Luna in Gallijs com-
munitatem convenit, ab eoque transiit ad Clarissas im-
petrato, Reformatiois 1. et 2. Ord. S. Francisci Reforma-
tio instituta est Michaelangelus a Neapoli in Chronol-
ograph. lib. 33. cap. 50. fol. 89. Axiol. de 3. O. C. 33. in
fine, et C. 34.

Anno 1406. Bonifacius IX. Bulla: Hi qui divini cultus
18. Januarij. Romae ap. S. Pet. an. In Pont. 12. concessit. In
Regulamibus Praeceptoribus Capitulo, et Ministorum Generalium
Etone

Hanc concessionem extendit Quincegi episcopus Lud-
wicus Flandrius an. 1435. approbante Nicolao V. per Bru:
Agobolice sedis Benignitas. Romae ap. S. Petrum 23. Julij
an. 1450. sui Pontif. 4.

Anno 1396. jam existeret Minister Sen. 3. D. in Hispania. Patet
D. Lupus Episcopus Mindoniensis Minister et Religiosi
Conventus S. Marie de Monasterio ecclesiam quandam S.
Marie de Minio, episcopi proventus concedit an. 396. die
6. Januarij, instrumento incipiente: In Dei nomine, Amen.
Novissime univarsi presentis litteras inspectioni, quod Nos
Lupus Dei et Agobolice sedis Gratia Mindoniensis Episcopus
concedimus et in perpetuum donamus totam eccle-
siam S. Marie de Minio, cum omnibus decimis, oblationi-
bus, juribus, pertinentiis, et obventionibus suis Monasterio
S. Catharine de Monasterio (quod nunc est Provincia
Legionensis 3. D.) Terris Regule S. Francis, et hoc propter
indigentiam et paupertatem dicti Monasterij, ut eadem
divini auxilium, et Religiosi ibidem commorantes de-
cum Deo possint impendere famulatum, neque Fr. Lupus
Minister dicti Monasterij, et etiam alij Ministeri pro tempo-
re inceptorum etc. Dat. ap. Villam maj. civ. n. Mindon. 6. die Jan. an.
D. 1396. Hanc donationem Bened. XIII. Petrus de Luna confir-

maurice Bulla: ~~ij. Julij pro utilitate ecclesiarum: Romae apud~~
~~Pontem Longe Avinion. Pontif. 8. Septembris an. 1403. sui~~ et 15. Sept.
Pontif. 2. ~~causis Bohem. XIII. diea Martini V. propter com-~~ lationem de-
munum ecclesie utilitatem confirmavit 15. 43. Conclij Constancien-
tionis. Etiam specialiter hanc donationem Bulla: ~~Agobolice No-~~ lationem de-
bis injunctis, Caritatis: Tyburne 15. Julij an. 1422. sui Pontif. 5. ~~lacionem de-~~
dingo infra

Nunc autem Wadingus ad an. 1403. n. VIII. hec habet:
Benedictus XIII. Papa multa concessit hoc anno privilegia
Fratribus Terris didici: incola domorem (Monasteria vocan-
tur in instrumentis, ut vidimus) sancte Catharine de Monce-
stano, et S. Marie de Canthone, Comptellanz Diocesis, a do-
minis, collectis, alijs exactionibus aboleri, XVII. Kal. Octobris.
Donaverat episcopus Avinionensis Fratribus ejusdem Instituti eccle-
siam S. M. de Valle (nunc est S. Prover. Legion. 3. D.) et posside-
ntes aliquos in villa de Lazano, et alias nomen parat S. Marie Mag-
dalene, quos spectabant a Mensam episcopalem. (Hec donatio
facta fuit an. 1391. vel antea, ut constat ex Eugenio IV. Bu-
lla: Regimini univarsi alij ecclesie: Romae ap. S. Pet. 21. Feb. 1431.
an. sui Pontif. 1. qua confirmat predictam donationem.) Id
idem, et hanc voluit Benedictus VI. 15. Septembris. Eodem
die indulget, ut omnes illius Instituti profectus legent horum
Canonice more Romane ecclesie. (Conventum S. Marie Magda-
lene del General confirmat Eugen. IV. Bulla: hincem devotissimi
affectus: Romae ap. S. Pet. 12. Februarij 1432. sui Pontif. an. 2. et
eodem indulgentiam qm. in ant. more. Bulla: Magis devotissimi
affectus: Romae ap. S. Pet. 5. Jan. 1434. sui Pontif. 4. Donationem
istam confirmat, communicatq. privilegia generum Con-
Bulla: Cognite dilecti filij: Donomi 24. Junij 1438. sui Pontif. 10.
Benedictum ecclesiam S. M. del loco, Zamorense Diocesis ejus-
dem a patrono collatam confirmavit. (Hic est conventus
nostrus)

Pro Regularibus 3. O. Hispanis instituit Generalem Visitatorum
Fr. Ferdinandum Gonzales de Alcarez Diaconum episc. v. d. e.
Mancini V. Bulla: Religiosorum: Romae ap. l. Rex. 10. Maji
an. 1423. sui Pontif. 6. Statuam differentiam inter initiatos in
laicos, et laicos seu nonos exenitas Regul. Bulla: Humilibus et
honestis: Romae ap. l. Rex. eodem die. Deinde Eugenius IV. Bulla:
injunctionum nobis: Florentiae 6. Februarii an. 1442. sui Pontif. 12.
approbat Capitulum Generale, et Ministram Generalem ac Direc-
tores, et Statuta in eo condita.

Monialibus 3. O. concedit Mancini V. Bulla: Sacra Religio-
nis: Generali Praenestinaensi Dioc. 19. Aug. an. 1428. sui Pon-
tific. 11. ut eligerent Ministram Generalem. Hoc autem
inductum jam eis concesserat Fran^{co} Cardinali Presb.
no. S. Sabinae, temporibus Bonifacii IX. ut constat ex Bulla
IV. Sedis Apostolicae providentia: Florentiae 15. Jan. 1439.
an. 1389. 4/9

76
Plurimae eodiuventrae litterae in eadem Conventuali Provincia S.
Jacobi et nostrae, ob quas Dominus P. Fr. Lupus de Polan-
dy Romam accessit, tandem huiusmodi feliciter suppeditantur.

Circa an. 1459. edificatus Conventus S. ¹ Cnaji in Villa Cuba-
rum, quinque cenae a Martino, pro Monialibus N. O. cupis refor-
mationi incubuit S. Joana a Canea, quae 3. Maji 1489. nata, eo-
dem die an. 1496. ibidem ^{recepta} profecta est, ac tandem eodem die in-
ventioni S. Cnaji sacro dom. 1534. in eadem Patruam migravit.

Centuria IV. de la Regularidad de la
3: O. Josef. ab an. 1513. ad 1613.

Conventualium insidiis, aliquantulum sopitis, redierunt,
ex M^{na} Generalis Romae P. Fr. Antonius de Oabedo Monem
adit, ubi devotus hospites plurima indulta et gratias
a Clemente VII. obtinet, Bulla: Ad ubera fucos; Romae
ap. S. Petrum 15. Martij 1526. In Pontif. an. 4.

Iste Generalis ex commissione episcopi Carinensis tunc con-
patis Legati a Lorena, utique Religionem Conventualio-
rum in Hispania, in quam plurimum relaxationis de-
manerant. Et tandem non emendata ex Hispania
pulla est, quae nostrorum adeo persecuta erat.

Idem Generalis, duxit a Leone X. Regulam in
Italia, apertis confirmat in Capitulo Generali S. Ma-
ris de Valle prope Benerentem Oricup. Hispanensis
an. 1547. celebrato, et approbat Paulus III. Bulla: Ad
fucos ubera; Romae ap. S. Pet. 3. Julij. ejusdem an. In Pon-
tif. 13. ejusdem divisionis insularum testimonio M. Fr. Joan-
nis de Voder Sac. Theol. Professoris, et Procuratoris Genera-
lis Ordinis in Conc. Tridentino, et in curia Romana, ac se-
cretarij ejusdem Capitulo Generali, sicut et Ministri Gene-
ralis

ralis epidemice P. Joannes de Xodas dicit Germanus
P. M. F. Petri de Xodas, qui exivit Conventus Xana-
tensis primus Minister post eius creationem in conventum
formatum ex scripto. Archiv. Xanae.

Cum esse Minister Generalis Hispanie Romae P. F. Domi-
nicus de Apporto, I. Pius V. supplicavit officium Generalis
in 3. Dilecti. cum in omnibus subiectis Minister
Generalis P. Minorum de Xodas. Bulla: ca est officij
notri ratio: Dat. Romae ap. S. Petrum 3. Julij. an. 1568.
Sui Pontif. 3.

Postea Sixtus V. per suam Bullam: Romani Pontificis
providentia: Dat. Romae ap. S. Petri. 29. an. 1586. in
Pontif. 4. cassavit predictam I. Pii V. sententiam, ite-
ly propriam restituit Generali proprii instituti-
onis cassationis causa sub num. 4. hujusmodi bullae
expressa contraponi debet expressioni P. Michaelis
Angeles a Neapoli in Chronologia Sexaphili Ord.
sub 3. Cap. Gen. fol. 18. qua assignat causam Bullae
I. Pii V. Verba eius sunt: Pius V. an. 1568. propterea &c.

I. Pius V. animadvertens molestias 3. O. Reg. necessa-
rio inferendas in executione Bullae: ca est officij notri
ratio: ea praecavere potuit aliam sua Bulla:
Generalem ex alio Ministro &c. 15. aut 25. Julij
eius.

78
eiusdem anni, quam Archiepiscopo Romanensi, episcopo
Nuntio dixerit, ei mandavit ut Minoribus conveniat
de sua intentione non extinguendi aut opprimendi
3. O. sed prohi persecutionum impietas! Nil profuit,
quin nos ad extremum usque comprimerent. Uste-
atua Epistola P. N. F. Hieronimi de Sama, quam im-
pressam apud me habes, debent tamen, quod non bene accedi-
taria ab antiquis, ideoque fidei cassam trans omnibus opponere,
ne ponat nostram passionem et sufferentiam memoria.

P. P. 3. O. Gallicanis Paulus V. concedit Capitulum Ge-
nerale, et Vicericem Generalem ex proprio eligere
Bulla: Gratos Osmine, et Regno Francie: Romae ap.
S. Maximum 16. Aprilis an. 1613. sed hoc ad sequentem
Centenariam pertinet; ibique.

Regularem 3. O. persecutionem quam sententia I. P. N.
I. Francisci, ipse declamavit V. M. Sor. Maria de la An-
gela, dum hinc ad Festi S. Ippoliti Vesperas pro cho-
rum pinguenti apparuit, haec dicta protulit verba:

Centuria ⁺VI. de la Regularidad de la

3. O. Jexat. ab an. 1613. ad 1713.

Littera precedentis, inter nos, Regularis et P.P. minimos, Antiquarij an. 1620. octava, P. N. Joannij de Solis Consilio persequitur Romae, duabus eruditissimis allegationibus instructis, alia Neapoli imp. 1641. alia inedita, quam apud me tenno M. G. Am. Antea pro nobis laborasse clarissimi Jurisconsulti Hippalensis, quorum Memoriale impressum in mejs bonis habeo, licet non integrum. Legantur omnia haec monumenta. Item facti D. Dionisij Carthusianus in Regulam 3. O. elucidatam a se ad instantiam Ministri Generalis Congregat. Trajectensis et Zeppensis, et Lesdiensis, namque Flandro-Belgij 3. O. Regularis.

Jurisdicte habitum Tertiarisij Regularibus, idem P. Solis vindicat Romae in Sacra Rota, adiecta declaratione coram D. Rosa: et adversus P. Tormentilla Apologiam impressam valde solidam et ineditam. in hunc etiam invehitur P. Antonij Abiol O. Min. Prov. Aragonis, N. P. Solis rationes, scilicet lib. de Tert. O. P. L. C. O.

+
Indulgentiam Prociuncule a quibusdam improba-
tam, et in eius ecclesie denegatam, idem P. Solij hste-
net, obtinetque ab Urbano VIII. Bullam: Cum sicut
dilectus filius Joannes de Soli Tamarillo: Romae ap. S.
Petri. sub annulo Piscat. 13. Januarij 1643. an. sui Pont.
20. qua utitur P. Eusebii Simonet ad vindicandam
indulgentiarum veritatem adversus Hetericos; item
P. Honorij Maxentius pro ipsa Prociuncule indul-
gentia obfirmanda contra novos eius appropriato-
res. N. P. Honorij Vimenis eam licentia fidelis in
ecclesie tam I. quam 3. O. defendit luculenta di-
sertatione H. gali impa. 1642.

Notitij Congregat. Gallicane, PP. Reformatij, Pau-
ly V. concedi celebrare Capitulum Generale, et Vo-
catorem Generalem ex proprijs eligere Bulla: Gra-
tor Domino et Regno. Romae ap. S. Maximam. 16. Juni-
i sui Pont. 8. 1663. Idem privilegium confirmat Urbanus VIII.
Bulla: Divina Majestatis arbitrio: Romae apud
S. Mariam Maji. 24. Junij. 1626. an. sui Pont. 3.

+
Accidit P. M. Fr. Augustino de Velasco Prov. Prociuncule 3. O.
Procuratore Generali Romae, a Capitulo Gen. Ord. Ord.
Minorum obtinet Admissionem hujus Provinciae in capi-
tulo Gen. ad Supplicia tenenda, sicut et reliquis Jena-
fici Ord. tenent 24. Maji 1625. et confirmat Urbanus
VIII. Bulla: Coponi Nobis: Romae ap. S. Mariam Majorem.
28. Augusti 1625. an. sui Pont. 3. vixente usque eligitur
primus hujus Prov. Custos P. Fr. Franciscus Lopez. in acti-
ve. Cap. Gen. exstat deactum n. 6. sub tit. pro utraque fa-
milia. Et Urbanus VIII. confirmat id, simul cum reliquis,
Bulla: In Supremo Regiscolatry Solio: Romae ap. S. Mariam Maji.
sub annulo Piscat. 20. Nov. 1625. sui Pont. 3.

P. N. Fr. Joannes a. l. Bernardo agit in Cap. Gen. Valliso-
leti 24. Maji 1670. ut additij 4. Dist. Gen. in hac fami-
lia Cismoncana unus perpetuo afferretur ex 3. O.
ut dicitur ex ejusdem Cap. statuto pro utraque fami-
lia. Confirmat Clemens X. Bulla: Sacrosancti Apo-
stolici ministerium: Romae ap. S. Mariam Maji. sub annu-
lo Piscat. 26. Novembrii 1670. an. sui Pont. 4. Ipsaq.
P. Jo: a. l. Bernardo eligitur primus 3. O. Districtor Se-
nearij totius Ord. Minorum.

Pana La Corona: cada punto donde conuenga. 93
Conu. de Cruz.
1. El P. M. Fr. Roque, Abate, Faci, Carm. Calz. de la
Pen. de Aragón, en un lib. de la vida de la S. S. Te-
resa de J. S. impreso en Zaragoza (parece an. de 1740)
por J. B. Fort, hablando de ag. S. mo voto, q. d. seraf.
M. Jico, de Creuer siempre. 3. Lo

Yoto p.
fr. Eos Desca
q. tenga especial
Conu.
En este Conu. (q. se hizo en la Coron.)
debe publicarse el especialísimo caso, q. hablo a nra. Señ.
devota, y afligida, viendo las persecuciones, q. estabamos padeci-
do, pues estaban en un. Compañados, en exhortación, la sacra. ma-
Imagen

Imagⁿ de N^{ro} S. N. (dizen) amari. a Sa Coluna, a q^{ta} es
 a fancia n^{ra}, clam^o d^{ha} aflu^o - hex^{na}, y su Mag. Const^{ta}
 Sa dixo: No se aflijese, q^{ta} n^{ra} Reliqⁿ duraria 5ta el fin
 mundo: y q^{ta} con ella saldrian las d^{nas} Reliq^{ns} y p^{ra}edicar
 el anti christo. (Este caso constara, parere, sin duda en d^{ha} de
 de Cordova) Donde estuviere d^{ha} n^{ra} Imagⁿ, la q^{ta} debe estar
 especial^{mo} culto, debe ponerse una tarjeta, en q^{ta} este escrito el
 caso. Y si a otro esto quisiere ponerse una tarjeta de pintura
 a la d^{ha} Imagⁿ de N^{ro} S. N. amari. a Sa Coluna; y

1449.
 20 24.
 1473.

Y nos; y Nos, q^{ta} el de 1473. Ven este caso, su Expe
 dida d^{ha} Bulla 23ª antes, como en sus marg^{es} con tal.
 Mar: año de 1449 (sin salir de este Reyno de Espa
 ña) el S. Eug. IV. aprubo Cap. Ten. ultimo (cuero de antece
 dieron otros?) en el q^{ta} Sabian Secho constituciones, y
 n^{ros} estatutos conformes al estado Reliq^o Entonce se
 profesaba no otra regla, q^{ta} la de Nicolas IV. y con ellas
 y Constitui. Competentes (despido, lo q^{ta} toraba a seppares)
 Vivian n^{ros} Reliq^{os} en

1449
 20 24
 1473

... Bulla esta en d^{ha} ...
 ... de Cordova. Puesto ...
 ... a todos. En antiq^{ta} de d^{ha} ...
 ... En d^{ha} m^{te} p^{te} de España, teniamos ...
 ... d^{ha} ...
 La Data de d^{ha} Bulla año de 1449. fue 24^a a. antes de la ayudo
 de la Reliqⁿ de Eon Min. q^{ta} fue ayudada el año de 1473. como d^{ha}

De Eon an.
 El Com^{to} de
 en 15 de Agosto del
 fol. 497. = Ho queda ma
 dire otras cosas. = Un pagelito con
 tarde continen puntos, q^{ta} se le bon observan,
 a Privilegios Reales - a Voto - La Reliqⁿ s. n^{ra}
 p^{ta} q^{ta} San fallecido, asistiendo a los apertados

La estra Sa Sabida m. Crispa Prou. Consta
 En En Comu. p. En Er bur de los de Eos de Jun
 (curado con el Sr. Fr. P. Dami)

He scribam vatum due pio Umanum 85

Quoniam de scripseribus, et sciencijis in hac annotatione loquendum est, non
 erit exca rectam rationem aliqua de sciencia dicere, ut et nos, qui ad hac in
 vateculo ejus sumus, valiamus ad ejus incursiona majore animo penetrare, et ego
 iam, reliqui calamus, et libri ingenuabili senectute, et sciencia ejus incursiona
 dominantem, de panis cuiusque pacifica gloriatur, et cum omnes ad ejus acta
 per venerimus, et nos de nostra invectione gaudeamus, et illi de pena siccoz
 loquendo letentur, et ipse sciencia quidam facultas (de sciencia bene
 loquendo) exaltat animam, et illuminat sensus, agni sanctitatem, et vi
 tam. Duo sunt principalia fundamenta dicitur, videlicet sanctitas, et
 sciencia, et utraque incedit incedente amicitia, ut nec detur sciencia in
 sanctitate, nec detur sanctitas sine sciencia: de primo patet ex
 propheta Salam. Ho. dicitur initium sapientie timor Domini, patet etiam ex
 lib. Sap. cap. 1. Timor Domini, principium sapientie. Patet secundum, ex isto
 Domino dicitur: ecce prudentes, sunt sapientes, sunt duo haec, videlicet
 duo luminaria magna in agro Phisipianum Lucentia, per que nobis re per
 mira eorum omnibus quibus incedunt, in his omnibus dea, honor, et
 gloria eorum Lycit, et enim delipio, velut marem peripiam, et paucuni
 vry, que expectata, ut pariat, postquam parturise, exultat letabunda, et
 laudat, in eam felici parerit feliciter notam anspiciunt, et sapientia
 proponitur regni, et solibus (Sap. cap. 7), et dicitur nihil super in conparatione illius,
 quoniam omne aurum et argenteum eamquam nihil tunc in conparatione
 eius, et eamquam aurum, et argenteum in corpore illius, quoniam inextinguibile est
 eius lumen. De sentur sapientes, et genium, et pauciant, quoniam eorum thesauri
 ditati facta calata replem, emere consueverunt, Causant eam ne propter
 sapientiam superbia omnibus inflati, et aliorum omnium cacumine, in praeser
 tiam lacum invidant, ubi nulla est redemptio, Caveant ne, in maiori omnium
 um luce adducantur in tenebras tenebrorum, Caveant ne in domo lucis mundi, et
 maiore omnium gloria, ubi in exultatione, et choris sapientia paradisi delectantur
 immitantur propterea superbia, ubi nihil aliud est, nisi felix, et senidox dem
 tiumo felicitate sapientes, quia omnia bona veniunt cum illa, et quod omni
 um mare est, nec abscondere, et occultare aliquando vobis contempat a con
 pectu, et in instructione hominum, ne sicut sensu proprio dominus de vobis au
 gurat talentam, si autem docueritis homines, participetis fructu amicitie Dei,
 quoniam ipse sapientia dux est, eorum expro dicam se paraverit, in hoc amos
 in atala sapientia, adoremus que ibi sapientem, et dixerunt in hunc regulam
 et quoniam gloria maris est filius sapientis, sapientia est filius sapientis, et
 unicuique sua, et tunc Mater Religio Tenia d. P. H. Franc. hac eorum productione,
 hic apponenda puto per ordinem Abecedarij Latini itaque hi. H.

Antequam de Provincia aliquid loquamur, aliqua hic debeat, quem tra
 ctum conservavimus, in hac praefatione spectis dicam

He scribam vatum due pio Umanum

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and covers most of the page. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to a collection or inventory. The script is somewhat faded and difficult to read in many places.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a date. It is less legible than the main body of text.

Handwritten text on the right page, continuing from the left page. The text is very faint and mostly illegible. It appears to be a continuation of the list or entries from the previous page. There are some larger, more distinct words or phrases that might be identifiable, but the overall content is obscured by fading and bleed-through.

